

D E C I Z I E

01 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul:
Judecătorii:

Valeriu Doagă
Ala Cobăneanu
Maria Ghervas
Sveatoslav Moldovan
Vera Macinskaia

examinînd, fără citarea părților, recursul declarat de Martalog Alexei, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Martalog Alexei împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la obligarea executării actului administrativ, calculării și achitării pensiei cu includerea stagiului de muncă activat în cadrul secției afacerilor interne al or. Grigoriopol, și încasarea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Martalog Alexei și menținută hotărîrea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 15 octombrie 2013,

c o n s t a t ă

La 26 februarie 2013, Martalog Alexei a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la obligarea executării actului administrativ, calculării și achitării pensiei cu includerea stagiului de muncă activat în cadrul secției afacerilor interne al or. Grigoriopol, și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul Martalog Alexei a indicat că la 18 noiembrie 2011, activînd în calitate de plutonier de poliție, a depus o cerere de concediere în secția cadre a Comisariatului de poliție sectorul Ciocana mun. Chișinău în legătură cu atingerea vîrstei de pensionare.

Menționează reclamantul că prin ordinul Comisariatului de poliție sectorul Ciocana mun. Chișinău al Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 528EF din 18 noiembrie 2011, a fost concediat din cadrul organelor afacerilor interne și trecut în rezerva forțelor armate cu dreptul de a primi pensie pe linia MAI, cu achitarea indemnizației unice de concediere și compensației bănești pentru concediile neutilizate.

Declară reclamantul că prin răspunsul nr. 8759 din 25 iunie 2012, Comisariatul de poliție sectorul Ciocana mun. Chișinău al Ministerului Afacerilor Interne al RM, i-a comunicat că nu i se poate stabili și calcula pensia pe linia MAI, dat fiind faptul că nu întrunește termenul de aflare la serviciu în cadrul organelor afacerilor interne al

RM. Drept motiv a servit acel fapt că în perioada 28 mai 1992 – 03 iulie 1998, s-a aflat la serviciu în secția afacerilor interne din or. Grigoriopol al Direcției afacerilor interne din stînga Nistrului, făcînd concomitent trimitere la prevederile art. 5 din Legea nr. 173 din 22 iulie 2005, cu privire la prevederile de bază ale statutului juridic al localităților din stînga Nistrului, care stipulează că Direcția afacerilor interne a Transnistriei este parte componentă a sistemului unic de organe de drept ale RM și își desfășoară activitatea în baza legislației RM, fapt care la moment nu este respectat de organele de drept din stînga Nistrului.

Afirmă reclamantul că pîrîtul nu i-a comunicat despre anularea ordinului nr. 528EF din 18 noiembrie 2011, informîndu-l abia peste 7 luni, precum că nu întrunește condițiile de a primi pensie pe linia MAI, încălcîndu-i în așa mod dreptul la muncă și dreptul de a primi pensie.

Invocă Martalog Alexei că pînă în prezent carnetul său de muncă se află la Ministerul Afacerilor Interne al RM.

Mai mult decît atît, indică reclamantul că prin două decizii a Comisiei Inspectoratului de poliție mun. Chișinău și a Comisariatului de Poliție sectorul Ciocana mun. Chișinău, și anume, nr. 19ef din 23 mai 2000 și nr. 3ef din 30 ianuarie 2004, în urma controlului, stagiul de muncă a fost inclus în perioada disputată a stagiului de muncă.

Declară reclamantul că motivul invocat de Comisariatul de poliție sectorul Ciocana mun. Chișinău al Ministerului Afacerilor Interne al RM, precum că, dat fiind faptul că a satisfăcut serviciul în cadrul secției afacerilor interne al or. Grigoriopol în perioada 28 mai 1992 – 03 iulie 1998, nu întrunește termenul de aflare în serviciul organelor afacerilor interne pentru a beneficia de pensia pe linia MAI, nu produce efecte juridice, deoarece nu poate substitui sau anula ordinul Ministerului Afacerilor Interne al RM.

Indică Martalog Alexei că la 24 iulie 2012, în adresa sa a parvenit răspunsul Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 10/M-378, potrivit căruia i s-a comunicat că petiția adresată a doua oară care nu conține argumente sau informații noi nu se reexaminează, iar referitor la motivele refuzului de a beneficia de pensie a fost informat de către Comisariatul de poliție sectorul Ciocana mun. Chișinău prin scrisoarea nr. 8759 din 25 iunie 2012.

Afirmă reclamantul că nu a adresat nici o petiție atît Comisariatului de poliție sectorul Ciocana mun. Chișinău, cît și Ministerului Afacerilor Interne al RM, ce s-ar referi la subiectul disputat.

Astfel, indică reclamantul că la 11 ianuarie 2013, s-a adresat pîrîtului cu o cerere prealabilă, prin care a solicitat executarea ordinului nr. 528EF din 18 noiembrie 2011, și anume, să fie inclusă în stagiul de muncă perioada de muncă prestată în cadrul secției afacerilor interne al or. Grigoriopol, și anume, 28 mai 1992 – 03 iulie 1998, cu calcularea și achitarea pensiei pe linia MAI, însă nu a primit nici un răspuns.

Cere Martalog Alexei să fie obligat Ministerul Afacerilor Interne al RM să execute ordinul nr. 528EF din 18 noiembrie 2011, cu includerea în stagiul de muncă ce se referă la calcularea pensiei pe linia MAI a perioadei de muncă prestată în cadrul secției afacerilor interne al or. Grigoriopol, și anume, 28 mai 1992 – 03 iulie 1998, să fie obligat pîrîtul să-i calculeze și să-i achite pensia ce i se cuvine din momentul concedierii din 18 noiembrie 2011, pînă în prezent. Concomitent, reclamantul mai solicită să fie încasat din contul Ministrul Afacerilor Interne al RM prejudiciul moral în mărime de 35 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chişinău din 15 octombrie 2013, acţiunea a fost integral respinsă.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 28 ianuarie 2014, a fost respins apelul declarat de Martalog Alexei şi menţinută hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chişinău din 15 octombrie 2013.

La 07 martie 2014, Martalog Alexei a declarat recurs împotriva deciziei instanţei de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei Curţii de Apel Chişinău din 28 ianuarie 2014 şi a hotărîrii Judecătorei Centru mun. Chişinău din 15 octombrie 2013, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acţiunea să fie integral admisă.

Recurentul Martalog Alexei a invocat că atît instanţa de apel, cît şi prima instanţă nu au constatat şi nu au elucidat pe deplin toate circumstanţele pricinii, concluziile instanţelor anterioare de judecată vin în contradicţie cu circumstanţele pricinii, fapt ce a adus la încălcarea şi aplicare eronată a normelor de drept material.

În motivarea recursului Martalog Alexei a indicat că are ferma convingere că a activat în Republica Moldova, chiar dacă instituţia angajatoare se află în stînga Nistrului. Recunoaşterea faptului că a activat într-un teritoriu ce nu aparţine Republicii Moldova confirmă implicit independenţa Transnistriei.

Afirmă recurentul că reglementarea situaţiei de fapt şi de drept este de natură politică, şi anume, în acest scop la 26 noiembrie 2013, în cadrul formatului de negocieri 5 + 2 a fost semnată la Kiev, Ucraina, Decizia Protocolară privind acordurile încheiate asupra unor probleme de asigurări sociale şi cu pensii.

Astfel, la capitolul III al Acordului sus-vizat se stabileşte direct ordinea de prelucrare şi de transmiterea a documentelor necesare pentru numirea şi plata pensiilor cetăţenilor care pleacă pentru şedere permanentă din teritoriul deservit de structurile autorizate de asigurări/securitate socială ale părţii transnistrene pe teritoriu, deservit de structurile de asigurări/securitate social autorizate ale părţii moldoveneşti.

Consideră Martalog Alexei că întruneşte condiţiile stipulate în Decizia Protocolară sus-vizată, deoarece în iunie 1998, odată cu concedierea sa din secţia afacerilor interne al or. Grigoriopol şi-a schimbat domiciliul din or. Grigoriopol în s. Dorotcaia r-l Dubăsari, unde locuieşte pînă în prezent.

Menţionează recurentul dat fiind faptul că dosarul său personal a fost transmis de la secţia afacerilor interne a or. Grigoriopol către Ministerul Afacerilor Interne al RM odată cu schimbarea locului de muncă, a depus o cerere de concediere la Comisariatul de poliţie sectorul Ciocana mun. Chişinău în legătură cu atingerea vîrstei de pensionare. În astfel de circumstanţe sunt întrunite toate condiţiile legale stabilite la capitolul III al Deciziei Protocolare privind acordurile încheiate asupra unor probleme de asigurări sociale şi cu pensii din 26 noiembrie 2013, pentru a fi inclusă perioada referitoare la calcularea pensiei, precum şi, calcularea şi achitarea pensiei pe linia MAI, fapt ce nu a fost luat în consideraţie de instanţa de apel.

Indică recurentul că prima instanţă în hotărîrea sa a refuzat în recalcularea pensiei, pe cînd el a solicitat altceva, şi anume, să-i fie inclusă în stagiul de muncă a unei perioade, calculare şi stabilirea pensiei pe linia MAI.

Declară Martalog Alexei că instanţa de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, şi anume, Decizia Protocolară privind acordurile încheiate asupra unor probleme de asigurări sociale şi cu pensii din 26 noiembrie 2013, semnată la Kiev, Ucraina, dar a aplicat normele de drept material care nu trebuiau să fie aplicate.

Indică recurentul că nici un act normativ al Republicii Moldova nu prevede excepţii sau limitări pentru cetăţenii Republicii Moldova care locuiesc sau muncesc

în stînga Nistrului, indiferent de locul de muncă al acestora sau alte criterii, fapt consfințit și în art. 10 al Constituției RM, iar aplicarea selectivă și nemotivată a dreptului la pensie constituie o discriminare și persecuție în sensul art. 14 din CEDO.

Consideră recurentul că din momentul în care jurisprudența CEDO (cauza SC „Mașinexportimport industrial Group” SA vs România) recunoaște creanțele suficient stabilite pentru a fi exigibile, așa încît a apreciat că aceasta avea un „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 CEDO, prin urmare reiterează recurentul că pensia în sensul cazului vizat reprezintă un bun, iar privarea lui la dreptul la pensie reprezintă o violare al art. 1 din Protocolul adițional al CEDO.

De asemenea, indică Martalog Alexei că la momentul concedierii din serviciul afacerilor interne Grigoriopol dosarul său personal a fost transmis către Ministerul Afacerilor Interne al RM, fiind reangajat de către intimat în același grad de plutonier, prin urmare, în condițiile date, Ministerul Afacerilor Interne al RM a recunoscut și a acceptat instituția menționată. La calcularea adaosului și a sporurilor pentru vechimea în muncă se lua în considerație și stagiul de muncă de activitate în cadrul serviciului în afacerile interne Grigoriopol. Aceleași reguli se aplicau și la calcularea termenului concediului anual. Cu atît mai mult cu cît, a fost decorat cu „Vulturul de Aur” de către intimat la 24 august 2000.

Menționează recurentul că recunoașterea gradului special și a stagiului de muncă la calcularea salariului și a duratei concediului anual, i-a insuflat siguranța raporturilor de muncă și a condițiilor de concediere în legătură cu atingerea vârstei de pensionare într-o măsură suficientă pentru a considera un raport juridic stabil și acceptat de către autoritățile statului.

La 06 mai 2014, Ministerul Afacerilor Interne al RM a depus referință prin care a cerut respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) și alin. (2) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei contestate a fost expediată recurentului la 12 februarie 2014, fapt ce se confirmă prin scrisoarea instanței de apel sub nr. de ieșire 850, anexată la materialele cauzei, (f. d. 77).

Astfel, instanța de recurs consideră că Martalog Alexei, s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen (f.d. 79).

Prin încheierea completului din 3 judecători ai Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 02 iulie 2014, a fost considerat admisibil recursul declarat de Martalog Alexei și transmis în completul din 5 judecători ai Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, spre examinarea fondului recursului.

Conform art. 441 CPC, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Potrivit art. 442 alin. (1) și alin. (2) CPC, judecînd recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărîrii atacate, fără a administra noi dovezi. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Prin prisma art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinînd legalitatea actelor de dispoziție atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Martalog Alexei este neîntemeiat și urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Potrivit art. 1 alin. (2) și art. 3 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal al unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de:

- a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi;
- b) subdiviziunile autorităților publice;
- c) funcționarii din structurile specificate la lit. a) și b).

Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Conform art. 17 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la: a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri; c) data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.

Din materialele cauzei rezultă că prin ordinul nr. 15EF din 02 mai 2000, recurentul Martalog Alexei a fost angajat, în bază de contract, în calitate de polițist-chinolog în secția de poliție or. Vadului-Vodă a Comisariatului de poliție sectorul Ciocana mun. Chișinău, iar în baza ordinului nr. 528EF din 18 noiembrie 2011, a fost concediat (conform cererii personale) din cadrul organelor afacerilor interne și trecut în rezerva forțelor armate conform art. 21 alin. (1) din Legea nr. 416 din 18 decembrie 1990 „Cu privire la poliție” (abrogată la 05 martie 2013) (f.d. 12, 7).

Iar, prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 559EF din 02 decembrie 2011, a fost modificat punctul ordinului MAI nr. 528EF din 18 noiembrie 2011, fiind substituită sintagma „alin. (14) „conform cererii personale” cu sintagma alin. (1) „pe motiv de vîrstă” (f.d. 34).

Este de menționat faptul că în perioada 28 mai 1992 - 03 iulie 1998, recurentul a activat în cadrul secției afacerilor interne al or. Grigoriopol (f.d. 14, 17).

Astfel, din înscrisurile la dosar rezultă că Martalog Alexei s-a adresat cu o cerere Comisariatului de poliție sectorul Ciocana mun. Chișinău al Ministerului Afacerilor Interne al RM privind includerea în stagiul de muncă perioada serviciului în secția afacerilor interne din or. Grigoriopol al Direcției afacerilor interne din stînga

Nistrului, și anume, 28 mai 1992 – 03 iulie 1998 (6 ani, 01 luni și 5 zile), la calcularea și stabilirea pensiei pe linia MAI.

Prin răspunsul Comisariatului de poliție sectorul Ciocana mun. Chișinău nr. 8759 din 25 iunie 2012, cererea recurentului a fost respinsă, comunicându-i că nu i se poate stabili și calcula pensia pe linia MAI, dat fiind faptul că nu întrunește termenul de aflare la serviciu în cadrul organelor afacerilor interne al RM. Drept motiv a servit acel fapt că în perioada 28 mai 1992 – 03 iulie 1998, s-a aflat la serviciu în secția afacerilor interne din or. Grigoriopol al Direcției afacerilor interne din stînga Nistrului, făcînd concomitent trimitere la prevederile art. 5 din Legea nr. 173 din 22 iulie 2005, cu privire la prevederile de bază ale statutului juridic al localităților din stînga Nistrului, care stipulează că Direcția afacerilor interne a Transnistriei este parte componentă a sistemului unic de organe de drept ale RM și își desfășoară activitatea în baza legislației RM, fapt care la moment nu este respectat de organele de drept din stînga Nistrului (f.d. 35).

Ulterior, la 03 iulie 2012, Martalog Alexei s-a adresat cu o cerere asemănătoare, cu aceleași cerințe, Ministerului Afacerilor Interne al RM (f.d. 36-37).

Prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 10/M-378 din 24 iulie 2012, recurentului i s-a comunicat că referitor la cerințele sale intimatul s-a expus prin răspunsul nr. nr. 8759 din 25 iunie 2012, și respectiv, în conformitate cu prevederile art. 50 din Legea cu privire la petiționare nr. 190 din 19 iulie 1994, petiția adresată a doua oară, care nu conține argumente sau informații noi, nu se reexaminează (f.d. 38).

La 11 ianuarie 2013, Martalog Alexei s-a adresat intimatului cu o cerere prealabilă, invocînd aceleași solicitări, care la rîndul său prin răspunsul din 21 ianuarie 2013, a fost respinsă (f.d. 39-41).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că atît prima instanță, cît și instanța de apel just au ajuns la concluzia de a respinge acțiunea ca neîntemeiată, din următoarele considerente.

Conform art. 5 din Legea nr. 173 din 22 iulie 2005 „Cu privire la prevederile de bază ale statutului juridic special al localităților din stînga Nistrului”, judecătoriile, organele procuraturii, Direcția Serviciului de Informații și Securitate și Direcția Afacerilor Interne ale Transnistriei sunt părți componente ale sistemului unic de instanțe judecătorești și ale sistemului uni ale organelor de drept ale Republicii Moldova și își desfășoară activitate de înfăptuire a justiției, de asigurare a ordinii de drept și a securității statului în baza legislației Republicii Moldova.

Potrivit informației Comisiei juridice, numiri și imunități a Parlamentului Republicii Moldova nr. 127 din 16 mai 2011, referitor la interpretarea prevederilor art. 5 din Legea nr. 173 din 22 iulie 2005 „Cu privire la prevederile de bază ale statutului juridic special al localităților din stînga Nistrului”, aceasta s-a expus că actele de confirmare a stagiului de muncă în organele afacerilor interne pot fi liberate persoanelor care și-au desfășurat activitatea de asigurare a ordinii de drept în baza legislației Republicii Moldova (f.d. 42).

Avînd în vedere faptul că Martalog Alexei în perioada 28 mai 1992 - 03 iulie 1998, a activat în calitate de milițian în cadrul secției afacerilor interne al or. Grigoriopol, unitate administrativ-teritorială, care a refuzat relațiile reciproce ale bugetului de stat ale Republicii Moldova, astfel, neluînd parte la formarea veniturilor acesteia, nu poate fi inclusă în calculul vechimea în serviciu pentru stabilirea pensiei pe linia MAI.

Cu atât mai mult cu cât, în perioada conflictului armat de pe Nistru, (02 martie 1992 – 21 iulie 1992), recurentul a activat în cadrul organelor de drept a autoproclamatei Republicii Separatiste Transnistrene, care nici pînă în prezent nu respectă legislația Republicii Moldova, acordurile și tratatele internaționale la care aceasta este parte.

Prin urmare, activitatea de muncă în organele afacerilor interne ale autorităților nerecunoscute din stînga Nistrului nu pot fi considerate ca activitate de muncă în organele afacerilor interne ale Republicii Moldova.

Potrivit jurisprudenței CEDO (cazul *Ilașcu ș.a. vs Moldova și Rusia*, 08 iulie 2004), Curtea a reiterat că în speță localitățile din stînga Nistrului nu se mai aflau sub controlul organelor constituționale ale Republicii Moldova, de cel puțin de la sfîrșitul anului 1991. Pe acest teritoriu a fost creată „Republica Moldovenească Transnistreană”, care dispune de propriile sale instituții, incluzînd forțele armate, poliție și o structură vamală. Anume din această cauză, la momentul ratificării Convenției, Moldova a făcut o declarație vizînd excluderea responsabilității sale referitor la actele comis pe teritoriul transnistrean, pe care aceasta nu-l controlează.

Totodată, Curtea a menționat că situația ce rezultă din imposibilitatea de a exercita un control efectiv asupra teritoriului transnistrean este asemănătoare cu cea descrisă de Curte în hotărîrea *Cipru vs. Turcia*, (GC) nr. 25781/94, CEDO 2001-VI, §78), unde s-a ajuns la concluzia că Guvernul din Cipru era în imposibilitate să exercite un control efectiv asupra teritoriilor „RNCT”, pe care aceasta din urmă îl controla *de facto*.

Referitor, la acordul din 26 ianuarie 1999 „Privind principiile conlucrării dintre Ministerul Afacerilor Interne al RM și conducerea organelor afacerilor interne ale Transnistriei”, acesta nu poate fi luat în considerare, dat fiind faptul că acordurile pot fi semnate între două state recunoscute pe plan internațional, iar Transnistria nu este recunoscută de nici un stat în lume, fapt confirmat și prin decizia CEDO în cazul *Ilașcu ș.a. vs Moldova și Rusia*.

Concomitent, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că nu poate fi aplicată la speța dată nici Decizia Protocolară „Privind acordurile încheiate asupra unor probleme de asigurări sociale și cu pensii” semnată la Kiev, Ucraina la 26 noiembrie 2013, în formatul 5+2, deoarece respectivul acord reglementează modul de achitare și transferare a pensiilor deja stabilite, dar nu modul de calculare a vechimii în muncă a colaboratorilor care au activat în organele afacerilor interne ale Republicii Moldova și a celor din Transnistria.

Prin urmare, atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate de ambele părți, iar argumentele invocate în cererea de recurs, în esența lor, sunt similare celor invocate atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cea de apel, căroră instanțele de judecată le-au dat o apreciere juridică corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC, examinînd pricina în conformitate cu normele de drept procedural în vigoare, respectînd principiul disponibilității și egalității părților în proces.

Din considerentele menționate și avînd în vedere că atât decizia instanței de apel, cât și hotărîrea primei instanțe sunt legale și întemeiate, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios

administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) și alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către Martalog Alexei.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2014 și hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 octombrie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Martalog Alexei împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la obligarea executării actului administrativ, calculării și achitării pensiei cu includerea stagiului de muncă activat în cadrul secției afacerilor interne al or. Grigoriopol, și încasarea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Maria Ghervas

Sveatoslav Moldovan

Vera Macinskaia